

ಪ್ರಸಾದ್ ಶೈಲ್ಪ್ಯ ಆರ್.ಕೆ.

ಮಳೆ ಮತ್ತು ಚೋರಾಗಲಿ...

ಮೇಂಗಳು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಕುಂಭದ್ವೈಣ ಮಳೆ ಹೊಡಿದೆದ್ದರಿಂದ ನೇರಳೆಪುರ ಯಾವತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಹಸಿರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಜೂನ್ ಆರಂಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ ಅಣಬೆಗಳು, ಮಂಡರುಗಬ್ಬೆಗಳು, ಹಳ್ಳೇಡಿಗಳು, ರಾತ್ರಿ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ನಕ್ಕತ್ತ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಹ ಮಿಣುಕು ಹುಳುಗಳು ಹರಡಿ ನೇರಳೆಪುರದ ಮಳೆಗಾಲ ನಿಗೂಢವಾಗಿಯೂ, ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂಚಯೂ ದೂರದ ಪರಿಂಜೆಲ್ಲ ಬೆಂಟ್ಲಿದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಮೇಡಾಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಕೆಳಗಿರುವ ಈ ಮಹಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಆಪರಿಸತ್ತೊಡಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಮಳೆ ಹನಗಳಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಭಾರೀ ಸದ್ಧು ಮಾಡಿ ಬಿಸತೊಡಗಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಕಮಲಜ್ಜಿಯ ಒಂಟಿ ಮನೆಯ ಹಂಚು ತೊಯ್ದು ತೊಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿನಲ್ಲೇಲ್ಲೋ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ತಗಡು ಶೀಂಪುಗಳು ದೊಬ್ಬಂತ ಬಿದ್ದ ಸದ್ಧು ಆ ಕಾಡಿನ ಮಳೆ ಗಾಳಿಗಳ ರೌದ್ರಬೀಣಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವತ್ತಿರಲ್ಲಿ ವಾದರೂ, ಒಳಗೆ ಕವ್ಯ ಬಿಳುಪು ಗೊಂಡೆಬಾಲದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೇ ಕೂತಿದ್ದ ಕಮಲಜ್ಜಿಗೂ, ಆ ಬೆಕ್ಕಿಗೂ ಕೇಳಿಯೇ ಕೇಳಿತ್ತು. ಆಕೆ ಹಗೂರನೇ ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಹೊರ ಇಣುಕಿದಾಗ ತಗಡು ಶೀಂಪು ಬಿದ್ದು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು.

“ಅಯ್ಯ್ಯೇ ಕರ್ಮ, ಇದ್ದುಮಾಂದು ಗ್ರಾಚಾರ,” ಅಂತ ಒಳಗೊಳಗನೇ ಉಗಿದು ದೂರದ ದಾರಿ ನೋಡಿದಳು. ಮಳೆಗೆ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಯಾರು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು? ಆ ದಾರಿ ಸಿದಾ ಸಾಗಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ? ಅನ್ನೋದು ಯಾರಿಗೂ

ಜ್ಯೇ. 2019

ಬಾಯಾರ್